

Els destinataris (Pacem in Terris III)

Dc, 7/08/2013 per Catalunya Religió



(Bernabé Dalmau - CR) Com ja hem subratllat, els destinataris de la [Pacem in Terris](#) són, no sols com és habitualment, els jerarques en comunió amb la Seu Apostòlica, o encara, els clergues i els fidels de tot el món, sinó també, “els homes de bona voluntat”. Aquest respecte envers tot ésser humà, no necessàriament seguidor de Jesucrist, manifesta la intenció de l'autor. El papa escriu per imperatiu del seu ministeri. Per tant, la missió d'evangelitzador inherent a la identitat episcopal converteix, ineluctablement, l'escrit en una encíclica missionera. Això no vol dir que el text respiri proselitisme. Més aviat significa que el llenguatge no és especialitzat, sinó pretén que els contemporanis el puguin entendre. Potser la proximitat que successivament els papes han cercat amb el poble, i molt especialment el papa Francesc, ens fan trobar aquesta naturalitat; en temps de Joan XXIII, en canvi, es tractava d'una veritable novetat.

La “bona voluntat”, tanmateix, no respon a un simple bon sentit de tolerància, a una prudència merament humana, sinó a un anhel de cercar la veritat i viure d'acord amb ella. Però formulada des d'una perspectiva cristiana –que és, òbviament, la del papa– la veritat correspon a la gràcia que Déu dona a les criatures per tal que responguin amb actes adients al voler diví. L'ordre que cal establir, basat en la natura humana, no és un ordre sense Déu sinó amb referència a ell. El papa Roncalli s'inspira en un missatge nadalenc de 1957 de Pius XII en què el papa afirmava que “si la humanitat d'avui no s'ajustava a la supremacia... del respecte absolut de l'ordre i de l'harmonia universal en el món, seria difícil de preveure quin destí tindrien les nacions”.

Però aquesta humanitat, guiada per la sempre discutida “lleï natural”, ¿pot ser sensible a una visió cristiana de la pau? Joan XXIII opta sens dubte per la resposta afirmativa, basant-se en el valor de la consciència. Per això se sent autoritzat a parlar, convençut que “la pau és un bé que interessa a tothom, indistintament”. Més encara, en el rerefons d'aquesta afirmació hi ha la convicció del dret d'intervenció de l'Església en les realitats polítiques, socials i econòmiques.



Bernabé Dalmau

Monjo de Montserrat

I. CONSIDERACIONS GENERALS

[-Presentació. La Pacem in Terris, 50 anys després](#)

[-Una encíclica a rellegir \(Pacem in Terris I\)](#)

[-Un esdeveniment i un document \(Pacem in Terris II\)](#)

[-Els destinataris \(Pacem in Terris III\)](#)

[-Gràcia i mètode de Joan XXIII \(Pacem in Terris IV\)](#)

II. COMENTARI AL TEXT

[-Pacem in Terris 1. L'orde establert per Déu \[1-6\]](#)

[-Pacem in Terris 2. L'ordre entre els éssers humans. Els drets. \[7-22\]](#)

[-Pacem in Terris 3. L'ordre entre els éssers humans. Els deures. \[23-39\]](#)

[-Pacem in Terris 4. Les relacions entre els homes i els poders públics en el si de cada comunitat política \[40-74\]](#)

[-Pacem in Terris 5. Les relacions entre les comunitats polítiques \[75-122\]](#)

[-Pacem in Terris 6. Les relacions dels éssers humans al si de les comunitats polítiques amb la comunitat mundial. \[123-138\]](#)

[-Pacem in Terris 7. Orientacions pastorals \[139-166\]](#)